

EL VAIXELL
DE VAPOR

Una nit molt moguda

Roser Atmetlla

Il·lustracions de Núria Feijó

2a EDICIÓ

cruïlla

EL VAIXELL
DE VAPOR

Una nit molt moguda

Roser Atmetlla

Il·lustracions de Núria Feijoó

●
cruïlla
●

Primera edició: març de 2012
Segona edició: març de 2016

Edició: Dolors Ortiz i Perpinyà

© 2012, Roser Atmetlla Andreu, pel text
© 2012, Núria Feijoó Antolín, per les il·lustracions
© 2012, Editorial Cruïlla
Nàpols, 249 - 08013 Barcelona
editorial@cruilla.cat

ISBN: 978-84-661-4022-5

DL: B-538-2016

Imprès a la UE / *Printed in EU*

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, tret de les excepcions previstes per la llei. Dirigiu-vos a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.conlicencia.com) si necessiteu fotocopiar o escanejar cap fragment d'aquesta obra.

1

ES POT DIR «poruga» i «covarda». També es pot dir «gallina». I finalment hi ha la família formada per les «caguetes, cagada, cagacalces, cagatera i cagarina».

Totes aquestes paraules serveixen per anomenar la persona que té por. I la Maria, que en el moment que va començar aquesta història tenia vuit anys, les sabia totes. Les sabia totes,

totes... Però d'ella mai ningú no havia dit: «La Maria és poruga.» I encara menys: «I què hi vols fer, si la Maria és covarda!» I era impensable que algú li cridés davant de tothom: «Au, va! No siguis caguetes!»

Ningú. Ni el pare, ni la mare, ni l'àvia, ni els veïns, ni la mestra, ni els companys ni les companyes de l'escola... Ningú! I això estava molt bé.

Però també hi havia una cosa que ningú no sabia. I era que la Maria, a les nits, quan es ficava al llit i la seva habitació quedava a les fosques, no podia tancar els ulls.

Però això era un secret. I com que ho era, mai no s'havia sentit a dir: «Si n'arribes a ser, de caguerri!»